

EL MATRIMONI CRISTIÀ UN CAMÍ NOU

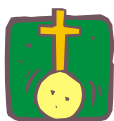

COMUNITAT PARROQUIAL de
Sant Josep Oriol

DIPUTACIO, 145 - VILLARROEL,83 / Tel.93 453 14 01 / 08011 BARCELONA

ÍNDEX

Presentació.	2
Un camí d'amor	3
La comunicació en la parella: el diàleg.	5
La llar oberta: un estil de vida	8
La sexualitat: comunicació, complement i projecció	13
El matrimoni cristià	15
Bibliografia	18

PRESENTACIÓ

Benvolguts nuvis,

La comunitat parroquial s'alegra amb la vostra il·lusió i joia. Voleu casar-vos!. Aquesta decisió vostra vol dir que us estimeu, i que, potser enmig de dubtes, voleu que Déu, el Déu que és amor, sigui també present a la festa, per això demaneu el sagrament del matrimoni.

Som conscients que les últimes setmanes abans del casament aneu atribolats. El restaurant, els invitats, les participacions, acabar de muntar el pis ..., us fan anar de bòlit. No volem de cap manera complicar-vos més la vida, ben al contrari, volem que us fixeu una estoneta en allò que és més important: vosaltres mateixos. És evident que les coses materials poden ajudar a la vostra felicitat, però el més important és que vosaltres dos us esforceu a fer créixer el vostre amor.

Per aquest motiu us presentem unes pautes de reflexió, elaborades pels cinc matrimonis que formen l'equip d'acollidors de promesos de la nostra comunitat. Fixeu-vos que no es tracta d'ensenyar-vos res, ni de donar-vos consells, el que pretenem és que les seves consideracions siguin una pauta que us ajudi a reflexionar sobre vosaltres mateixos i a treure'n les conclusions oportunes. Evidentment també hi ha elements perquè pugueu anar descobrint el que significa casar-se per l'Església.

En nom de tot l'equip d'acollidors de promesos, us saludo molt cordialment.

Josep Boix i Puig

Rector de la Parròquia

Sant Josep Oriol

UN CAMÍ D'AMOR

Pensem-hi

- Què voleu dir quan afirmeu que us estimeu?
- Creieu que en el matrimoni estimar és donar-se del tot a l'altre sense esperar res a canvi?
- Amor implica fidelitat? Què enteneu per infidelitat a la parella?
- L'altre té certesa que l'estimes?
- El vostre amor ha comportat algun canvi?
La família que esteu formant n'exigirà d'altres: família d'origen, amistats, gustos, costums, llibertat d'acció... Com ho afrontareu?
- Quina experiència d'acceptació teniu?; quins obstacles trobeu?

Situem-nos

La relació comença amb l'enamorament, en general un procés inicial idealitzat, que posteriorment evoluciona cap un amor més madur que determina el tarannà de la parella.

L'amor és una experiència humana que es viu cada dia, i és difícil de descriure:

Per **ESTIMAR** cal, recíprocament:

descobrir **l'altre**

conèixer **l'altre**

donar-se a **l'altre**

valorar **l'altre**

acceptar **l'altre**

creure en **l'altre**

fer créixer **l'altre**

posar-se en lloc de **l'altre**

buscar la felicitat de **l'altre**

L'amor de parella és dinàmic: precisa constància fidel i esforç mutu de manera permanent; s'ha de treballar cada dia.

Els cristians tenim un gran model d'AMOR: Jesús ens ha ensenyat com estimar.

“Estimeu-vos els uns als altres tal com Jo us he estimat” (Jo. 15.12)

“Estima els altres com a tu mateix” (Mt.22,39)

LA COMUNICACIÓ EN LA PARELLA: EL DIÀLEG

“Quan topeu amb el vostre amic al costat del camí o bé al mercat, deixeu que l'esperit en vosaltres mogui els vostres llavis i la vostra llengua.

Deixeu que la veu de la vostra veu s'adreci a l'oïda de la seva oïda; perquè la seva ànima guardarà la veritat del vostre port talment com el gust del vi és recordat, quan se n'ha oblidat el color i el vas ja no existeix”

Gبران Khalil Gibran, *El Profeta*

Per escalfar motors

- Sou dues persones diferents amb un projecte de vida comú. Heu de compatibilitzar feines, lleure, famílies de procedència, hàbits, caràcters. ¿Teniu problemes a l'hora d'arribar a acords en l'organització de la vostra vida en comú?
- Podeu comunicar, transmetre amb facilitat el vostre estat d'ànim, les vostres angoixes, alegries, a la vostra parella?
- Trobeu moments i formes adequades per comunicar-vos?
- A les discussions: un cedeix?, qui crida més fort guanya?, pacteu?, ignoreu el problema?

Situem-nos

La vida de parella és plena d'alegries i de satisfaccions, però també de complicacions, malentesos i equivocacions. La situació econòmica, les tensions del món laboral, la compatibilitat entre família i obligacions, els valors materialistes i individualistes que ens ha imbuït la nostra societat, ens ho posen difícil. El matrimoni és un repte i cal afrontar-lo amb humilitat i voluntat.

- La comunicació és una peça fonamental en la construcció de les relacions humanes, i per tant, de la vida de parella i familiar. La comunicació ens permet compartir la felicitat, i alhora, ens obre el camí per afrontar, junts, les dificultats del present i els reptes del futur.
- Hi ha moltes formes de comunicació en la parella: la paraula, el silenci, la mirada, la carícia, la sexualitat, la complicitat, i hem de saber buscar en cada cas la més apropiada per acostar-nos a l'altre.
- El diàleg, com a mitjà de comunicació verbal, és l'expressió dels valors més profunds de la nostra tradició cristiana i humanista, és l'expressió del respecte, de l'acolliment, de la humilitat, de la solidaritat.
- La comunicació ens ha de servir per aprofundir en el mutu coneixement, per entendre i compartir la nostra història, família, cultura, sentiments, valors, problemes, alegries i diferències.

- Les persones canviem en el transcurs de la vida, i la parella també.
La comunicació és una eina que ens permet seguir compartint el mateix horitzó, que ens ajuda a evolucionar junts.
- Una comunicació senzilla, sincera, generosa, acollidora, oportuna, global i respectuosa és la clau d'una vida de parella, de família i de comunitat plena.
- Hem d'esforçar-nos en no convertir la comunicació, el diàleg, en confrontació, en humiliació, en acusació, en retret, en menyspreu, en un mecanisme per imposar-nos i canviar l'altre.

“A vosaltres us he dit amics perquè us he fet conèixer tot allò que he sentit del meu pare” (Jo. 15, 15)

LA LLAR OBERTA: UN ESTIL DE VIDA

Pensem-hi

- A més de vosaltres dos, quines altres persones estaran implicades en la vostra llar? Quin serà el vostre tarannà com a parella?
- Com imagineu les relacions amb els vostres pares? Com fareu que se sentin estimats?
- Les activitats de solters, les continuareu de casats? Amb quins criteris en mantindreu unes i en buscareu de noves? Junts o separats?
- Amb quins familiars i amics us relacionareu més? Amb quina freqüència? Heu aconseguit ser ben acollits per la família i els amics de l'altre?
- Intenteu viure informats dels problemes de Món? Coneixeu també els més propers i que teniu més a la vora (barri, ciutat, parròquia, poble, ...)? Us heu informat de la parròquia a què pertany el vostre nou domicili? Hi participareu o col·laborareu en alguna activitat?
- Formeu part d'alguna associació o col·lectiu? Com intentareu situar el vostre matrimoni, davant dels moviments o col·lectius socials amb els quals us sentiu més implicats?
- Com repartireu el vostre temps? Què queda pels altres?
- Amb quins criteris decidireu el nombre i el moment de tenir fills?

Situem-nos

Ja esteu instal·lats a casa vostra. Potser no tindreu ganes de sortir-ne. Això és molt lògic i necessari perquè us cal tranquil·litat per parlar-vos, per dialogar eficaçment, per enriquir la vostra comunicació i expressar-vos el vostre amor, per consolidar la vostra unió.

Però compte! Podríeu convertir-vos en una llar tancada, en una mena d'illa. El fet de trobar-se bé dintre de casa, ens descansa, ens equilibra i ens dóna benestar i per tant ens ha de fer més forts i ens ha d'estimular a preocupar-nos de les coses que passen a fora.

Si no sortim de casa podem convertir-nos en insolidaris, a l'últim no estimem, i la persona ha de donar fruits en tots els camps de l'activitat humana. Per tot això us proposem com un dels compromisos de la parella el vetllar per ser una llar oberta : als fills, a la família i als amics, a la societat, als cristians.

LLAR OBERTA ALS FILLS

Els fills són un dels goigs més grans de la parella. Tenir fills és un acte de fe en els éssers humans.

Ara bé, el canvi de viure en parella a formar una família és seriós i per això els fills han de ser volguts i assumits per tots dos, no solament per un dels dos.

Els fills no vénen a omplir els buits dels pares, ni serveixen per arreglar els problemes de la parella. Als fills, els cal un pare i una mare que s'estimin i els estimin.

Cal tenir el nombre de fills que la parella cregui que pot educar i per això és important informar-se àmpliament dels sistemes de regulació de natalitat més adients i acceptables per limitar-ne, segons es decideixi, el nombre. En tot cas, sempre s'ha de valorar la possibilitat de l'arribada d'un fill no desitjat, deficient o malalt.

A vegades també passa que no es poden tenir fills. No és cap fracàs ni ha de suposar cap minva d'estima per a un matrimoni. La fecunditat de la parella no s'esgota amb els fills. També podeu ser uns pares adoptius

i oferir tot el vostre amor a una criatura.

LLAR OBERTA A LA FAMÍLIA I ALS AMICS

També hem d'obrir la nostra llar als familiars i amics.

Els ens esperen, i ens necessiten. Ara bé, cal trobar l'equilibri just entre la nostra consolidació com a parella i l'obertura a ells. En tot cas, evitem les sovint ben intencionades "interferències familiars" en la programació de les nostres vacances, l'elecció dels estris de la llar, les activitats del cap de setmana, etc.

Sempre estem a temps de visitar-los, sortir junts, participar en les seves alegries i preocupacions, havent consensuat prèviament els criteris i la intensitat dins de la parella.

LLAROBERTA A LA SOCIETAT

El matrimoni sense la societat no podria viure. Alhora, la societat també ens necessita. Si no fem tot el possible per millorar-la, no tenim dret a queixar-nos.

De manera que hem de ser membres actius i donar als altres part del nostre temps, del nostre saber, de les nostres capacitats, dels nostres diners.

Hi ha molts problemes socials a què ens podem dedicar : espais verds, cura d'avis, presidència d'escala, qüestions del barri, ONGs,...

Ara bé, qualsevol compromís que adquirim exigeix que els dos esposos ens sentim solidaris del compromís decidit en comú, encara que el treball concret correspongui només a un dels dos. Això vol dir que ens hem d'ajudar mútuament en tots sentits : l'atenció als fills, les tasques de la casa, parlar dels èxits i fracassos, dels temors i dificultats,... És important aconsellar-se i encoratjar-se, una parella és molt més que dos.

LLAR OBERTA A LA COMUNITAT CRISTIANA

L'Església no és una comunitat exclusivament de "monges i capellans". Tots els creients en formem part.

Tots som corresponsables de la seva marxa. Tots hem de sentir-nos-en membres actius, tots podem aportar-hi alguna cosa.

Hi podem col.laborar participant en el desenvolupament de les diverses activitats que s'hi fan: el Consell Pastoral, la catequesi d'infants, Càritas, acolliment de promesos, l'esplai infantil, l'agrupament escolta, o bé assistint i intervenint a les assemblees parroquials.

"Us he escollit i us he confiat la missió d'anar per tot arreu i donar fruit, un fruit que duri per sempre." (Jo. 15, 16).

LA SEXUALITAT: COMUNICACIÓ, COMPLEMENT I PROJECCIÓ

“El cos és el primer missatger de l'amor. Digues a l'altre: ”t'estimo”, amb un somriure, una mirada, una mà, uns llavis, unes paraules... No és el final, sinó el principi d'una llarga cançó que s'ha d'anar aprofundint més i més, en el silenci i en la nit...”

Michel Quoist, *A cor obert.*

Algunes preguntes per ajudar a la reflexió

- Quines dificultats trobeu en dialogar sobre la sexualitat?
- Trobeu que són específiques del tema o són comunes a les dificultats del diàleg?
- Quin sentit profund té per vosaltres la sexualitat en el vostre matrimoni?
- Hem afirmat que “la sexualitat té una dimensió espiritual”, com la teniu present en la vostra relació?

Situem-nos

La sexualitat és, sense dubte, un aspecte important del matrimoni.

Estimar-se i caminar plegats és un procés que es realitza dia a dia, compartint alegries i angoixes. Aquests sentiments els expressem per mitjà de nostre cos en tots els seus nivells: carícies, petons, abraçades...

Hem d'entendre així que la sexualitat és una forma de comunicació important entre els membres d'una parella. Però quan parlem de sexualitat, cal que tinguem clares les seves dues dimensions:

- D'una banda la dimensió afectiva (l'amor és el motor de les relacions sexuals entre els membres del matrimoni)
- I d'altra banda la dimensió espiritual (ja que aquest amor és el reflex de l'Amor de Déu. Ell és el veritable motor del matrimoni cristià).

Aquestes dimensions s'han d'integrar per tal que les relacions sexuals estiguin basades en un projecte de vida de la parella centrat en l'amor.

La sexualitat es construeix a mida que es forma el projecte de parella. És a dir, va canviant i madurant amb el temps.

Trobar l'estil propi de la relació sexual de la parella és un art, això pot costar i requereix atenció mútua. Per tal que la sexualitat sigui completa, satisfactòria cal que entre els dos membres de la parella hi hagi diàleg, comprensió i generositat.

La sexualitat té un doble vessant social; com a relació entre persones i la de creadora d'una nova vida (fruit, també, de l'Amor de Déu).

EL MATRIMONI CRISTIÀ

Una reflexió prèvia:

- Per què heu triat celebrar el matrimoni cristià?
- Quines implicacions creieu que pot tenir el sentit cristià del matrimoni sobre la vostra vida en parella? I sobre els vostres fills? I sobre el vostre entorn?
- Què en penseu de participar o col.laborar en una comunitat cristiana?

Un sí a l'amor, a una nova vida, i a la paraula de Crist. **"Per això, l'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva dona, i tots dos formen una sola cosa."** (Mt 19,5)

El matrimoni cristià és una opció de vida, és a dir, és una resposta diària a l'ideal presentat per Jesucrist. Aquest ideal es basa en l'amor viscut en parella. Per Jesucrist l'amor és el més important perquè Déu és amor. **"El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat."** (Jo 15,13)

Déu ens estima. L'Amor de Déu no falla mai.

Amb aquesta confiança, plens d'il·lusió i d'humilitat, hem d'afrontar el nostre dia a dia com a matrimoni cristià conscients que

- El matrimoni cristià és estimar i viure amb plenitud,
- onamentat en el que som i no el que tenim
- Buscant la promoció mútua dels esposos vers una realització i una maduració en tots els aspectes de la vida.
- Cercant la fecunditat entre els esposos en totes les dimensions, en els fills, en la societat i en la fe. **“Qui està en mi i Jo en ell, dóna molt de fruit” (Jo. 15,5)**
- frontant amb confiança els moments de dificultats, dubtes o dolor. Un signe d'amor autèntic és la lluita per superar-los sabent que Déu no ens abandonarà mai: **“veniu a mi tots els que esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar”.** (Mt 11,28)
- Estimant-se amb constància, maduresa, generositat, tranquil·litat, il·lusió, alegria, senzillesa, humilitat i paciència ... **“El qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és presumit ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja, no s'alegra de les farses, sinó de la rectitud; ho suporta tot i no perd mai la confiança, l'esperança, la paciència. L'Amor no passarà mai.”** (1C 13,4-8a)

- El matrimoni cristià és comunitat,
 - **“Que tots siguin un, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu.” (Jo 17,21)**
- Moltes dones i homes que tenen Jesucrist com a mestre de vida formen matrimoni, s'ajuden mútuament, disposats a seguir un mateix camí.
 - **“Jo sóc el camí, la veritat i la vida”. (Jo 14,6)**
- En comunitat celebrem les alegries i ens ajudem en les dificultats.
 - **“Viviu sempre contents en el Senyor! Ho repetelxo: viviu contents! El Senyor és a prop. No us inquieteu per res.” (Rm. 14,4)**

BIBLIOGRAFIA

- Secretariats de Pastoral Familiar de les Diòcesis Catalanes.

Farem junts el camí de cada dia.

4ª edició. Barcelona, 1991.

- MORA, G. I SALVAT, I.

Fem camí amb les parelles 1 i 2.

Ed. Claret, Barcelona, 1989.

- SALVAT, I.

Sexualitat i amor cristià.

Ed. Claret. Barcelona, 1998.

- ***Bíblia catalana.***

Associació Bíblica de Catalunya, Ed. Claret. Barcelona, 1994.

- Grup d'acollidors de promesos Parròquia Sant Josep Oriol.

El matrimoni cristià, un camí nou.

Barcelona, 2000.

Us desitgem un llarg i feliç matrimoni

Grup d'Acollidors de promesos

Parròquia Sant Josep Oriol.

Barcelona, 2005.

EL MATRIMONI CRISTIÀ

UN CAMÍ NOU

